

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/177/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221931
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412221931.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., konateľ a advokát, proti odporkyňi: Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné Námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 22. mája 2013 pod č. k. 9C/220/2012-58 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľka domáhala zaplatenia majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 825 eur. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého zistil, že navrhovateľka uplatnila svoj nárok na náhradu škody u odporkyne. Odporkyňa nárok navrhovateľky neuspokojila, z toho dôvodu sa navrhovateľka obrátila na súd. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 13Er/1494/2009 súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 23.12.2009. Exekučný súd zistil, že nie je pripojená zmluva o úvere, preto vyzval navrhovateľku 25.01.2010 na predloženie úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola zaslaná 29.09.2010 a súd následne 01.12.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie, doručené exekútorovi 14.12.2012. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že je nesporné, že medzi podaním návrhu 23.12.2009 a vydaním poverenia 01.12.2010 uplynulo 11 mesiacov. Počas tejto doby však vyzýval právneho zástupcu oprávnenej na doloženie zmluvy o úvere, urgoval ju a po predložení požadovaných listín vo veci vydal poverenie. V ďalšej časti poukázal na ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku s účinnosťou do 31.05.2011 a s účinnosťou od 01.06.2011. Keďže žiadosť o vydanie poverenia na udelenie exekúcie bola podaná pred novelou zákona, t. j. pred 01.06.2011, potom vyplýva, že súd mal do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie. Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní súd je zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Už v tomto štádiu konania je oprávnený aj bez návrhu ex offo skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platne. Z uvedených dôvodov si preto vyžiadaval od oprávnenej úverovú zmluvu a z toho dôvodu nemohlo dôjsť k udeleniu poverenia na vykonanie exekúcie v 15 - dňovej lehote. Na základe uvedených skutočností mal za to, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prietahov. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na

vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenia exekúcie nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľky na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného článkom 6 ods. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Nakoľko súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup - existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľka napadla rozsudok súdu prvého stupňa v zákonnej lehote odvolaním. Odvolanie zdôvodnila tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ spočívajúcim v tom, že účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať a ďalej k vadám spočívajúcim v tom, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že nezistil u účastníkov stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie, a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. V ďalšej časti namietala nevykonanie znaleckého dokazovania, ktoré súd zamietol a tým jej znemožnil objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Na zamietnutie návrhu na doplnenie dokazovania nemal žiadne udržateľné dôvody. Ďalej namietala, že súd vôbec nemal polemizovať o dĺžke zákonných lehôt a osobitne o práve na prerokovanie veci v primeranom čase. Uviedol, že štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Namietala, že súd ani štát neprijal žiadne opatrenie na riešenie vzniknutej kritickéj situácie. Ďalej uviedla, že súd vyjadril svoje presvedčenie v rozpore exekučného titulu so zákonom, čím sa jedná o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Z uvedených dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky uvedené v ods. 2 - 7 § 213 (§ 213 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) s verejným vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 OSP), dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 ods. 2 OSP dáva možnosť odvolaciemu súdu vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej ako aj po právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého

stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutie, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k samotnému prejednaniu odvolania navrhovateľky, zaoberal sa ňou namietanou vadou konania, spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

Z obsahu odvolania navrhovateľky vyplýva, že navrhovateľka namietala nevykonanie znaleckého dokazovania, ktorým mal súd zistiť výšku materiálnej škody. K uvedenej vade konania namietanej navrhovateľkou odvolací súd udáva, že je výlučne vecou súdu rozhodnúť o tom, aký dôkaz bude v konaní vykonaný. Navrhovateľkou namietané odňatie možnosti konať pred súdom musí byť chápané tak, že odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti sa s faktickou činnosťou súdu (s jeho procesným postupom v konaní, so samou procedúrou prejednaní vecí súdom) a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatom v napadnutom rozhodnutí. Navrhovateľka iné vady v konaní nenamietala a odvolací súd z obsahu spisu ani vady konania, pre ktoré by musel rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť nezistil. Preto pristúpil k prejednaniu veci.

Navrhovateľka namietala, že prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Z obsahu exekučného spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 28.11.2009. Súdny exekútor doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 23.12.2009. K návrhu bol pripojený rozsudok rozhodcovského súdu. Prvostupňový súd vyzval oprávnenú o zaslanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere výzvou zo dňa 17.09.2010, ktorú prevzala 23.09.2010. Následne 29.09.2010 doručila úverovú zmluvu a všeobecné obchodné podmienky. Prvostupňový súd potom poveril exekútora vykonaním exekúcie dňa 01.12.2010.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na tom, že v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie platila 15 - dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného do 31.05.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo v návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby ju vykonal. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 01.06.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/.

Podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku platného do 31.05.2011: písm. d/ podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

i/ podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku platného od 01.06.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Z uvedenej úpravy ust. § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 Exekučného poriadku potom vyplýva, že až novela Exekučného poriadku v § 41 ods. 2 od 01.06.2011 zaviedla pod písm. d/, že rozhodcovské rozsudky sú vykonateľné exekučné tituly. Podľa názoru odvolacieho súdu preto rozhodcovské rozsudky boli exekučnými vykonateľnými titulmi do uvedeného obdobia aj podľa § 41 ods. 2 písm. i/ Exekučného

poriadku. Keďže až novela od 01.06.2011 zaviedla definíciu rozhodcovských rozsudkov v § 44 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, bolo možné až od tohto obdobia aplikovať ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku o tom, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/.

Z exekučného spisu vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný 28.11.2009 a žiadosť súdneho exekútora na Okresný súd Nové Zámky 23.12.2009. Oprávnená odstránila vady podania v exekučnom konaní 29.09.2009 a súd udelil žiadosť o udelenie poverenia 01.12.2010. Z uvedeného potom vyplýva, že prvostupňový súd nedodržel 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia a odvolací súd sa v tejto časti stotožnil s názorom prvostupňového súdu o nedodržaní 15-dňovej lehoty. Z hľadiska exekučného konania preto bolo potrebné skúmať plynutie tejto 15-dňovej lehoty až od doručenia perfektného návrhu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, t. j. odo dňa 29.09.2010. Vydanie poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania a to exekučného titulu po formálnej a materiálnej stránke vykonateľnosti tohto rozhodnutia, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Materiálnym predpokladom každej exekúcie je existencia exekučného titulu. Ak chýba tento materiálny predpoklad exekúcie, exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia zamietne. Vydanie poverenia v prípade nedostatkov exekučného titulu by znamenalo iba to, že exekúcia sa síce začala, avšak musí byť v každom štádiu konania aj tak zastavená.

V zmysle ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. platného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Z uvedeného vyplýva, že k nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, v ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci zbytočných prietahov.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 16/2002, z ktorého vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Poukázal na celý priebeh exekučného konania a dospel k záveru, že nedošlo k existencii prietahov v exekučnom konaní, a tým k nesprávnemu úradnému postupu ako jednému z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Preto návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Prvostupňový súd v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia poukázal na ust. § 9 ods. 1, 2 zákona do novely vykonanej zák. č. 412/2012 Z. z., teda do účinnosti zákona do 31.12.2012. Novela § 9 doplnila ustanovenie ods. 2 a 3, v ktorom uviedla, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenia, vybavenia sťažnosti, sťažnosti na prietahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z dôvodovej správy k tejto novele vykonanej zák. č. 412/2012 Z. z. vyplýva, že táto bola prijatá na základe platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ust. § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov,

ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by konajúci súd o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Zo záverov uvedenej dôvodovej správy vyplýva, že konštatovať existenciu prietahov v súdnom konaní je oprávnený Ústavný súd SR.

Navrhovateľka prietahy v konaní zdôvodňovala dĺžkou konania a jej sťažnosťami na dĺžku konania. Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky 13Er/1494/2009 nevyplýva, že by navrhovateľka podala sťažnosť na prietahy v konaní, a uvedená sťažnosť by nemala byť posudzovaná súdom, či došlo k prietahom v konaní alebo nie, nakoľko navrhovateľka nikdy v priebehu konania nepreukázala, že došlo ku konštatovaniu prietahov v konaní predsedom Okresného súdu Nové Zámky, prípadne Ústavným súdom SR.

Navrhovateľka uplatňovala nárok na majetkovú škodu ako účelne vynaložené náklady spojené s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odôvodňovala márnym uplynutím lehoty, keď boli reálne ohrozené jej legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky, a došlo zároveň k vyvolaniu rizík a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinnou a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolventnosti povinnej. Navrhovateľka v priebehu konania neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie vzniku škody, nepredložila relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody a výšku nemajetkovej ujmy. Nepreukázala, pokiaľ by aj došlo k vzniku škody, aká je príčinná súvislosť medzi oneskorením vydania poverenia na vykonanie exekúcie a výškou škody, keď pre nedostatky návrhu na vykonanie exekúcie musel tieto vady odstraňovať exekučný súd a po odstránení väd v návrhu na vykonanie exekúcie a preskúmania exekučného titulu prvostupňový súd o mesiac vydal udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1 veta prvá OSP tak, že odporkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko takýto návrh neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.